

Krop, sport og tro

Kristina Eskildsen
KPI Akademi 2022-2023

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	2
2. Skabt med en krop	3
2.1 Kroppen i bibelsk perspektiv	3
2.1.1 <i>Krop, ånd og sjæl</i>	3
2.1.2 <i>Jesus var menneske med krop</i>	4
2.2 Kroppen i kirkehistorisk perspektiv	5
2.2.1 <i>Kropsfornægtelse og kropsfiksering</i>	5
2.2.2 <i>Sport i nyere dansk kirkehistorie</i>	6
2.3 Krop og sport i religionspædagogisk perspektiv	7
3. Betydningen af sport i kristne fællesskaber	8
3.1 Mulighed for at flere kan komme med	9
3.2 Fokus på Gud gennem sport	10
3.3 En ”rigtig” måde at være sammen med Gud på	11
3.4 Delkonklusion	12
4. Diskussion af fordele og ulemper ved sport i kristne fællesskaber	12
4.1 Lav dørtærskel eller subkultur	13
4.2 Styrkelse eller svækkelse af troen	14
4.3 Delkonklusion	16
5. Konklusion	17
6. Litteraturliste	18
6.1 Bøger	18
6.3 Podcast	18
6.4 Hjemmesider	18
Bilag 1	19
Bilag 2	20
Bilag 3	21

1. Indledning

”Vil du med på den her kristne sommerlejr?” spurgte min veninde Nanna mig, da vi gik i 1. klasse. Efterfølgende forklarede hun ”der er vandrutsjebaner, sjove løb og slikbod på lejren”. Det lød sjovt, og jeg endte med at tage med hende på lejr. Selvom jeg i begyndelsen syntes bibeltimerne var kedelige og de kristne sange ikke lige var mig, så lærte jeg Jesus at kende gennem kristne børnelejre. Jeg tror ikke, at jeg var taget på lejr med min veninde, hvis hun kun havde fortalt om bibeltimerne og sangene, men fordi hun fortalte om de sjove aktiviteter de lavede, så tænkte jeg, at lejren godt kunne være noget for mig. Det har haft ubeskrivelig betydning for mit liv at lære Jesus at kende, og jeg er meget taknemmelig for, at nogen arrangerede attraktive kristne børnelejre, der var lette at tage med på for os, der ellers ikke kendte Jesus.

Glæden, legen og aktiviteterne har dermed haft stor betydning for min egen trosvandring, og det har gjort mig nysgerrig på forholdet mellem krop, sport og tro, og hvordan dette ser ud blandt unge, som er blevet for gamle til børnelejrkonceptet. Derfor vil jeg i denne opgave undersøge ”hvilken rolle krop og sport spiller i forhold til tro? Og hvordan kan sport bruges missionalt i kristne fællesskaber?”.

Dette vil jeg undersøge ved at redegøre for kroppens betydning i både et bibelsk, kirkehistorisk og religionspædagogisk perspektiv på baggrund af bl.a. ”Kroppen og Ånden” af Leif Andersen og ”Bevægelse og idrætsaktiviteter i pædagogisk praksis” af Lone Wiegaard. Dernæst vil jeg analysere sportens betydning i kristne fællesskaber, hvortil jeg har foretaget kvalitative interviews med et bestyrelsesmedlem i Kristen Idrætskontakt Danmark, en aktiv spiller på et kristent fodboldhold, og en ungdomskonsulent i Indre Mission Ungdom. Disse er udvalgt, fordi de på forskellige måder arbejder med unges forhold til krop, sport og tro, eller selv er engageret i dette, og dermed kan være med til give forskellige perspektiver på sports betydning i kristne fællesskaber. I opgaven er navnene opdigtede, og informanterne anonymiseret. Efterfølgende vil jeg diskutere fordele og ulemper ved brug af sport i kristne fællesskaber. Afslutningsvis vil jeg konkludere på kroppen og sportens rolle i forhold til tro og muligheder for at sport kan anvendes missionalt i kristne fællesskaber.

2. Skabt med en krop

2.1 Kroppen i bibelsk perspektiv

2.1.1 Krop, ånd og sjæl

”Da formede Gud Herren mennesket af jord og blæste livsånde i hans næsebor, så mennesket blev et levende væsen” står der i 1. mos 2,7, hvor det bliver beskrevet, hvordan Gud skaber mennesket med *både* en krop og en ånd. Mennesket er ikke skabt kun af jord eller kun med livsånde, men som både krop og ånd. Flere steder i biblen kommer denne holistiske tanke til udtryk. Det ses eksempelvis i 1. Thess 3,25 ”Fredens Gud hellige jer helt og holdent og bevare fuldt ud jeres ånd og sjæl og legeme lydefri ved vor Herre Jesu Kristi komme!”, hvor det bliver tydeligt, at mennesket er en helhed bestående af ånd, sjæl og krop. Mennesket kan ikke reduceres til kun at være krop, men kroppen er en del af hele os, og det hænger sammen¹.

I 1. kor 3,16-17 skriver Paulus ”Ved I ikke, at I er Guds tempel, og at Guds ånd bor i jer? Hvis nogen ødelægger Guds tempel, skal Gud ødelægge ham. For Guds tempel er helligt, og det tempel er I.”. Templet var det mest hellige, fordi det var der, hvor Gud havde sin bolig. Efter Jesu død og opstandelse flængedes forhænget til templet², og nu er Guds bolig i os – i hele os.

Teolog Leif Andersen skriver i sin artikel om kropskultur:

”Hvorfor er der så mange kristne, der har prøvet at leve, som om de bestod af ren ånd? Generationer efter generationer af kristne har faktisk forsøgt helt at se bort fra, at de overhovedet har en krop! Man har ligefrem kunnet høre kristne udtrykke det sådan: ’Jeg er en ånd, har en sjæl og bor i krop’ – sludder. Jeg er min krop. Ligesom jeg er min sjæl, og jeg er min ånd, Mennesket består ikke af tre adskilte dele: sjælen, ånden og legemet. Det er samme jeg, bare set fra tre forskellige vinkler”³.

Her argumenterer han for, hvordan vi ud fra et bibelsk perspektiv ikke skal spalte os selv i tre dele, men i stedet have en holistisk forståelse af, at det hele hænger sammen.

¹ Willer, Charlotte 2023

² Matt 27,51

³ Andersen, Leif 2015 s. 23

Paulus skriver til korinterne om, hvordan vi skal opstå igen med et himmelsk legeme ”Der findes både himmelske legemer og jordiske legemer; men de himmelske har én slags glans, de jordiske en anden” 1. kor 15,40. Det er med til at vise, at kroppen med alle vores længsler og lyster ikke er noget vi skal glæde os til at blive fri fra på den nye jord, men tværtimod kan vi glæde os til at få et himmelsk legeme med en helt ny glans.

2.1.2 Jesus var menneske med krop

”Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os” står der i Joh 1,14a, og viser hvordan Jesus blev inkarneret, hvilket betyder blev kød. Jesu kødblivelse gjorde intet ved hans guddommelighed eller syndfrihed, og det er med til at understrege, at det ikke er en synd at have en krop⁴.

Leif Andersen skriver ”faktisk skulle man tro, at det fra dag ét skulle være umuligt for kristentroen at blive kropfjendsk, al den stund *logos (ordet) blev kød* i Kristus! Kriti kød og Kristi kors er plantet solidt i verden, er blevet en del af verden, er kilet fast i verden”⁵.

Jesus er dermed både Gud og menneske – med en krop. I evangelierne kan man læse om, hvordan Jesus spiser⁶, græder⁷, vandrer og bliver træt derefter⁸. Jesus viser ikke kun åndelig omsorg overfor de mennesker han møder, men sørger for hans tilhørende får mad⁹ og han helbreder syge¹⁰.

I Matt 4,23-24 står der ”Jesus gik omkring i hele Galilæa, underviste i deres synagoger, prædikede evangeliet om Riget og helbredte al sygdom og lidelse blandt folket. Og rygtet om ham nåede ud i hele Syrien, og de kom til ham med alle, der led af forskellige sygdomme og var plaget af lidelser, og med besatte, månesyge og lamme, og han helbredte dem”. Det viser at måden Jesus mennesker holistisk, og at han har øje for både vores ånd, sjæl og krop.

⁴ Andersen, Leif 2015 s. 173

⁵ Andersen, Leif 2015 s. 173

⁶ Luk 7,36

⁷ Luk 19,41

⁸ Joh 4,6

⁹ Matt 14,19-20

¹⁰ Matt 4,24

2.2 Kroppen i kirkehistorisk perspektiv

2.2.1 Kropsfornægtelse og kropsfiksering

”Kirken har gjort kroppen farlig. Kroppen har været forkert. Kroppen har været fyldt med lyster. Og kroppen er måske stadig et tabu i dag i flere kristne sammenhænge. Der skal helst ikke tales for meget om den. I min opvækst har jeg hørt mange talere og undervisning, og kroppen har meget sjældent været et emne. Det er blevet gemt væk, det er blevet slettet. Det snakker vi ikke om”, sådan fortæller Charlotte Willer om hendes oplevelse med kirken i en podcast fra Stille Stunder¹¹. Hun uddyber, at der i kirkens historie har været to gængse opfattelser af kroppen, som efter hendes mening har været med til at gøre kirken kropsforskrækket. Den ene er forestillingen om kroppen som et midlertidigt hylster, og som derfor ikke er vigtig. Den anden er frygten for en seksualisering af kroppen, og derfor måtte kroppens lyster og længsler holdes nede, så der i stedet kunne være fokus på åndeligheden¹².

I kirkens tidligere historie foregik der kampe imod gnostisistiske strømninger. Det var den græske religiøse filosofi der hævdede, at alt skabt var ondt, og frelse handlede om at opnå erkendelse nok til at løsrive sig fra kroppen. Kirken vandt kampen, og gnosticisismen blev kætterdømt. Alligevel har strømningerne fra vores græske rødder i vesten og gnosticisismen ifølge Leif Andersen sat sit præg på vores kirkes historie¹³. ”Seksualforskrækkelsen, følelsesfortrængning, kropsfornægtelsen, overåndelighed, ligegyldighed for social og legemlig død, mistænksomhed over for leg og latter – det har alt sammen fulgt dele af kirken næsten som en uuddrivelig dæmon” skriver han¹⁴.

I dag vil mange sige, at vores samtids kultur på flere måder står i modsætning til kropsforskrækkelsen fra de hellenistiske strømninger. I stedet ser man hvordan kroppe konstant udsmykkes og formes, og udstilles i kunst og på sociale medier. Fremfor at være kropsforskrækket er der mange tendenser som i dag peger på, at vores kultur er kropsfikseret¹⁵. Den svenske forfatter Magnus Malm argumenterer dog for, at den kropsfiksering vi ser i dag, er et udtryk for en form for nygnosticisme, hvor mennesker stadig forsøger at flygte fra den krop, som vi er skabt med. Derfor argumenterer Leif Andersen for, at det ikke handler om, at udfordringen med kropsfornægtelse eller

¹¹ Willer, Charlotte 2023, 2.20-2.36

¹² Willer, Charlotte 2023

¹³ Andersen, Leif 2015 s. 173

¹⁴ Andersen, Leif 2015 s. 173

¹⁵ Andersen, Leif 2015 s. 22

kropsfiksering ikke løses ved at finde en balance. I stedet skriver han ”derfor er der heller ikke meget vundet ved, at vi bare skruer op for eller skruer ned for optagetheden af det kropslige; der må ske en forsoning, en heling mellem min krop og mit sind. De er begge mit Jeg”¹⁶.

I vores kulturhistorie ser man dermed en kropsfornægtelse fra vores græske rødder, som også har præget kirkens historie med tankegange om, at kroppen er ond eller blot et ligegyldigt hylster. I dag ser man i vores kultur udtryk for en kropsfiksering, som dog kan tolkes som en ny form for kropsfornægtelse. Denne kropsfiksering har præget kirken med en frygt for seksualisering af kroppen, og en afstandtagen i kirken til kulturens store fokus på (eller flugt fra) kroppen.

2.2.2 Sport i nyere dansk kirkehistorie

I 1883 begyndte KFUM & KFUK (Kristelig Forening for Unge Mænd og Kristelig Forening for Unge Kvinder), som ungdomsarbejdet til Indre Mission, der dog blev en selvstændig gren i 1906. Med den unge teologistuderende Olfert Richard i spidsen blev der lagt en kulturel retning for KFUM & KFUK, som fik et bredt program med en del sport og friluftsliv bl.a. KFUM Idræt. Samtidig havde han fokus på, at centrum for aktiviteterne skulle være Jesus Kristus, som frelser og forbillede¹⁷. Denne arbejdslinje vakte en del modstand i Indre Mission, og de to organisationer bevægede sig længere fra hinanden, men blev dog længe sammenholdt af et fælles ønske om en levende kristen tro i praksis. I 1978 kom der et endeligt brud mellem de to organisationer, hvor KFUM & KFUK dannede flere modpoler til den kirkelige højrefløj, og i stedet fokuserede på at være mere bredt folkelige¹⁸. Fra 1979 satsede Indre Mission på at starte sit eget ungdomsarbejde kaldet IMU (Indre Missions Ungdom), som var helt på linje med teologien og den forkyndende kristendom, der var i Indre Mission¹⁹. Da dette brud skete, bevægede ungdomsarbejdet sig derfor i to forskellige retninger, hvor KFUM & KFUK lagde mere vægt på det folkelige og aktiviteterne, mens Indre Missions Ungdom kom til at lægge mere vægt på forkyndelsen og den indre tro.

I 2016 blev KRIK Danmark (Kristen Idrætskontakt) startet med hjælp og inspiration fra KRIK Norge, der siden 1981 har haft sportsaktiviteter med en tydelig forkyndende profil. I Norge er der i

¹⁶ Andersen, Leif 2015 s. 176

¹⁷ Larsen, Kurt E. 2022 s. 215

¹⁸ Larsen, Kurt E. 2022 s. 216-218

¹⁹ Larsen, Kurt E. 2022 s. 266

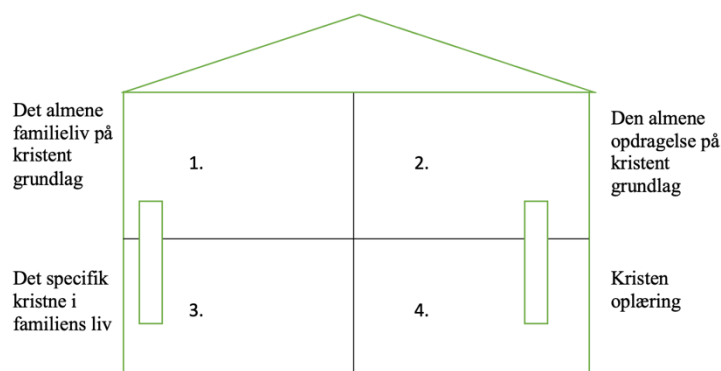
dag 15.000 medlemmer og 290 lokalforeninger, mens arbejdet i Danmark består af to lokalforeninger i Aarhus og København, samt tre årlige nationale lejre²⁰.

2.3 Krop og sport i religionspædagogisk perspektiv

”Selv den tørreste tale kommunikerer på følelsespanelet. Den kommunikerer bare tørhed og tristhed i stedet for glæde og kraft” skriver Leif Andersen²¹, og argumenterer for hvordan kropsligheden bør være en del af den kristne oplæring på baggrund af, at vi netop er skabt med en krop.

I et pædagogisk lys skriver Lone Wiegaard også om vigtigheden af bevægelse og idrætsaktiviteter i pædagogisk praksis ”bevægelse er helt fundamentalt for menneskelivet; uden bevægelse intet liv, og intet liv uden bevægelse”²². Kroppen og daglig bevægelse er afgørende i et fysiologisk perspektiv for trivsel her og nu, men også på længere sigt, da bevægelse er modvirker udviklingen af livstilssygdomme. I et lærings- og udviklingsperspektiv skriver hun ligeledes at bevægelse og idrætsaktiviteter rummer et stort potentiale for at skabe læringsprocesser. Det skyldes bl.a. at det at bevæge sig alene eller sammen med andre skaber potentiale for at opleve sig selv, de andre og omverdenen, og på den måde grundlag for refleksion over dette. Ligeledes kan bevægelse og aktiviteter være med til at skabe sanselige og følelsesmæssige oplevelser, som kan bidrage til læring. Et andet vigtigt perspektiv er glæden som bevægelse kan medføre, mulighed for udfordring og mestring, samt potentialet for at føle sig som en del af et fællesskab gennem aktiviteter²³.

Birgitte Kjær beskriver kristen opdragelse som et hus bestående af to etager, hvor den ene etage er det, der direkte har med Gud at gøre, mens den anden etage er det, som indirekte har med Gud at gøre, hvor fundamentet for huset er Guds virkelighed. Den ene etage, der har direkte med Gud

Figur 1 Kjær, Birgitte 2007 s. 109

²⁰ <https://www.krikdanmark.dk> 01-01-2024

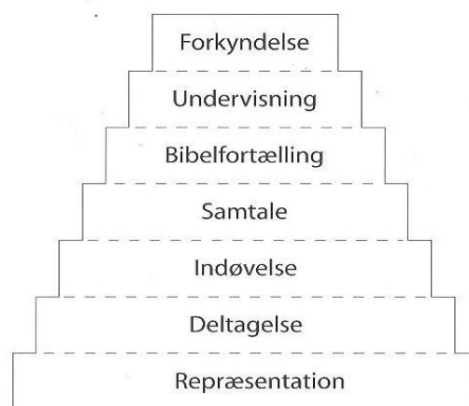
²¹ Andersen, Leif 2005, s. 4

²² Wiegaard, Lone 2019 s. 249

²³ Wiegaard, Lone 2019 s. 250-251

at gøre, handler om den kristne oplæring og formidling f.eks. fortælling af bibelhistorier og kristne sange. Den anden etage handler om det der indirekte har med Gud at gøre, som er alt der har med det almindelige menneskeliv at gøre f.eks. sport, biograf og lektier, hvor de kristne værdier stadig har mulighed for at komme til udtryk. Derfor skriver hun, at det er vigtigt med en trappe imellem de to etager, så det almindelige liv ikke bliver adskilt fra den kristne oplæring, samtidig med at hun pointerer, at det er vigtigt at skelne mellem de to, så tingene ikke bliver bundet tættere sammen end der er bibelsk grundlag for²⁴.

Carsten Hjort Pedersen har desuden opdelt kristen opdragelse som en trappe, hvor der øverst ligger forkyndelse, undervisning og fortælling, mens der nedenunder ligger samtale, indøvelse, deltagelse og nederst repræsentation. Modellen skal forstås på den måde, at det nederste danner fundamentet for det næste. Her kan sport ikke fungere som forkyndelse, men det kan skabe muligheder for repræsentation dvs. mødet med et kristent fællesskab, samt skabe rammer for samtale. Ligeledes er der mulighed for at inkludere bevægelse i f.eks. undervisning.

Figur 2 Hjort Pedersen 2007. s. 17

Dermed kan sport og bevægelse i et religionspædagogisk perspektiv spille en rolle på flere forskellige niveauer. Det kan indirekte være med til at kommunikere at kristendommen indeholder et glædeligt budskab, og at vi er skabt med kroppe, som vi skal tage os godt af. Samtidig kan sport skabe mulighed for fællesskaber og møder mellem, og bevægelse rumme læringsmæssigt potentiale.

3. Betydningen af sport i kristne fællesskaber

I det følgende vil jeg på baggrund af interviews med bestyrelsesmedlem for Kristen Idrætskontakt Danmark Sofie, aktiv spiller på et kristen fodboldspiller Søren, ungdomskonsulent i IMU Rasmus,

²⁴ Kjær, Birgitte 2007 s. 109-112

analysere sportens betydning i kristne fællesskaber. For læsbarhedens skyld har de anonymiserede personer i opgaven fået opdigtede navne.

3.1 Mulighed for at flere kan komme med

Både Sofie, Søren og Rasmus fokuserer alle på, at sport i de kristne fællesskaber kan være en let indgangsvinkel. Her siger Rasmus om IMU's volleystævne Heartbeat: "Mange af de fordele som sport kan have i kristne fællesskaber, er nævnt i Heartbeats vision, men for at sige det kort så har det nogle missionerende fordele, fordi alle kan være med. Det er altså en nem indgang i det kristne fællesskab, hvor man derigennem kan lære folk fra fællesskabet at kende"²⁵. Dette indikerer at sporten har betydning for de kristne fællesskaber, fordi det ligesom med aktiviteterne på børnelejrene appellerer mere bredt, og er en måde man kan få et møde med det kristne fællesskab på. I tråd med Birgitte Kjærs trappe for kristen opdragelse giver sport dermed en mulighed for repræsentation og deltagelse, fordi der med sporten bliver skabt en let indgangsvinkel og et møde med det kristne fællesskab for unge, der ikke ellers er kirkevante.

Sofie fortæller om hendes oplevelse med aktiviteterne i KRIK:

" I et kristent fællesskab kan det ofte handle om at lytte til en taler eller at læse i Bibelen sammen og dernæst diskutere. Jeg tror, at det er godt og vigtigt at gøre, men jeg tror også, at det for nogle kan være svært. At man kan føle, at man skal have svarene klar for at kunne passe ind. I KRIK oplever jeg, at dørtærsklen er lav, og at der er højt til loftet. Jeg har gang på gang oplevet, at mennesker, som ikke har en personlig relation til kirken, eller som måske har haft for mange år siden men ikke længere, deltager på vores aktiviteter. For mig er det noget af det største. At mennesker i det hele taget har modet til at deltage i aktiviteterne, og at de dernæst føler sig set og velkommen"²⁶.

Dette underbygger, at der med sport i det kristne fællesskab bliver skabt mulighed for repræsentation og deltagelse, fordi flere føler, at de kan komme uden at føle sig udenfor ved f.eks. ikke at kunne alle svarene. Dermed kan sporten være med til at give flere mod på at deltage, og deltagelsen giver så fællesskabet mulighed for at lade dem der kommer føle sig set og velkomne, og på den måde afspejle, hvordan Gud ønsker fællesskab med dem. Deltagelsen i fællesskabet giver

²⁵ Bilag 3

²⁶ Bilag 1

gode rammer for samtale, der ligger højere oppe på trappen, hvilket derigennem kan få stor betydning for menneskers vandring med Gud.

De er dog også en risiko for, at sport i de kristne fællesskaber bliver en subkultur, hvilket ses i Sørenns oplevelse af, at man i fællesskabet ligner hinanden. Her siger han om sin kristne fodboldklub ”kombinationen betyder, at vi ligner hinanden og forstår hinanden rigtig godt og det er meget frigivende”²⁷. Et fællesskab hvor man ligner hinanden, fordi man både er kristen og kan lide fodbold, rummer en risiko for, at der skabes en subkultur, hvor man isolerer sig fra andre der ikke er kirkevante. Det betyder, at hvis sport i det kristne fællesskab skal have en missionerende betydning kræver det, at fællesskabet er åbent og inviterende overfor mennesker, der ikke er kirkevante.

3.2 Fokus på Gud gennem sport

Med sporten som en del af fællesskabet fortæller de tre informanter om, hvordan de alle på forskellige måder gør sig overvejelser om sporten styrker eller svækker deres tro. F.eks. fortæller Søren ”nogle ville måske argumentere for, at sporten kan være noget, der bringer vores fokus væk fra Gud”²⁸. Ligeledes nævner Sofie, at det kan være en ulempe ved sport i kristne fællesskaber, hvis sporten kommer til at fylde for meget. Her siger hun ”en ulempe kan selvfølgelig være, hvis sporten tager det fulde fokus, så det udelukkende er det, det handler om. At det “kristne” bliver pakket væk”²⁹. I denne frygt de begge udtrykker, kommer vor tids spaltning af krop, ånd og sjæl implicit til udtryk ved, at de begge har en tanke om, at for meget brug af kroppen gennem sport kan tage fokus fra åndsdelene. Ligeledes kommer de hellenistiske strømninger med en mistænksomhed overfor legen og latteren til udtryk med frygten for at det kan tage fokus fra Gud, fremfor for at have en tanke om, at glæden gennem sporten kan styrke troen.

Dog forklarer Sofie efterfølgende om, hvordan hun netop oplever en holistisk tanke i KRIK om at krop, ånd og sjæl hænger sammen. Hun eksemplificerer, hvordan en andagt om, at vi er vasket rene af Jesus og hvidere end sne blev stærk for hende ved, at hun efterfølgende var ude i sneen på ski, hvortil hun siger ”det blev stort for mig, og det er sådan nogle ord, som både kommer ind gennem ørerne, øjnene og kroppen, som bliver ved med at leve i mig.”³⁰. Dette underbygger Wiegaards teori

²⁷ Bilag 2

²⁸ Bilag 2

²⁹ Bilag 3

³⁰ Bilag 3

om, at sport og bevægelse kan være med til at styrke læringen, og på den måde ud fra Sofies erfaring også troen.

Erfaringen med at sporten kan styrke troen kommer også til udtryk hos Rasmus, der siger ”som kristne er vi både krop, sjæl og sind, og derfor er sport fantastisk at have i et kristent fællesskab. Sport taler til andre typer af mennesker end stillesiddende møder kan gøre og derfor kan sport være en fordel”³¹. Efterfølgende fortæller han ligesom de andre om udfordringen med, at sporten kan blive det eneste man mødes omkring, og fortæller, at det er det han har oplevet, er sket nogle steder i KFUM & KFUK³². Dette underbygger vigtigheden af stigen mellem etagerne i Birgitte Kjærs billede af etagen med det der direkte har med Gud at gøre, og det der indirekte har med Gud at gøre.

Hvis sporten skal styrke troen i fællesskaberne, er det dermed vigtigt med en holistisk tilgang, hvor krop, ånd og sjæl ikke bliver adskilte, men at der skal være fokus på det hele menneske. Hvis åndsdelene ikke fjernes eller glemmes, kan relationen til Gud dermed styrkes gennem sport, hvor aktiviteterne kan være med til at give erfaringer med Gud og det kristne fællesskab.

3.3 En ”rigtig” måde at være sammen med Gud på

Hos Sofie ses et ønske om, at sporten også kan blive anset som en rigtig måde at være sammen med Gud på. Hun siger:

”Først og fremmest er det en drøm, at ingen skal føle sig forkerte, selvom de ikke er så meget til de ”klassiske”, stillesiddende kirkearrangementer. At det ikke er det, der bliver opfattet som ”det rigtige”, og så må man finde andre muligheder, hvis man ikke er til det. Det kunne jo kalde på, at sport og bevægelse fik en meget større plads i det, der bliver betragtet som ”det almindelige”. At det ikke er det eneste ”rigtige” at sidde stille på en stol, når man er sammen med Gud, men at man lige så vel kan møde i og gennem bevægelse”.

Heri ses en kritik af de efterdønninger som de hellenistiske strømninger stadig har i kirken, og et ønske om en forsoning af kroppen og ånden i tråd med Leif Andersens fokus i afsnit 2.2.1.

³¹ Bilag 1

³² Bilag 1

Dette er også hvad Søren har oplevet et stort behov i forbindelse med hans glæde ved fodbold. Han fortæller, at fodbolden altid har været en stor del af hans liv, og at han ofte mens han har spillet fodbold, har takket Gud for at være skabt med en krop og et sind, der kan nyde at spille fodbold. Ligeledes har han ofte oplevet et behov for at søge Gud gennem lovsang og bøn, når han har skulle spille kampe, og på den måde har det at spille fodbold dermed været en god måde for ham at være sammen med Gud på. Dog har han i tidligere klubber, hvor han har spillet savnet det fælles fokus på Gud og været udfordret af drukkulturen. Da han startede med at spille på det kristne fodboldhold, oplevede han dermed en forsoning af krop og ånd, som han kunne dele med de andre. Her fortæller han ” jeg har altid haft det godt de andre steder, men der har manglet en dimension - troen.”³³.

Kirkehistoriens kropsforskrækkethed har derfor muligvis bevirket, at de der er sammen med Gud gennem bevægelse, kan opleve sig set ned på, og derfor ses et behov for forsoning af kroppen og ånden, så det at dyrke sport også kan blive anset som en legitim måde at være sammen med Gud på.

3.4 Delkonklusion

På baggrund af interviewet med Sofie, Rasmus og Søren ses det dermed, at sporten har betydning i de kristne fællesskaber på forskellige måder. Det har både en positiv betydning ved at være en let indgangsvinkel for nye, samtidig med at det kan styrke troen, når der i fællesskaberne er en holistisk forståelse af at være menneske og have relation til Gud. Samtidig ses der en risiko for, at fællesskaberne bliver til en subkultur, hvis ikke fællesskaberne er inviterende, og åbne overfor mennesker, der ikke kender Jesus endnu. At have sport i kristne fællesskaber kan dermed både have en missionerende effekt, samtidig med at det kan styrke troen hos dem der allerede kender Jesus, og derfor kan man argumentere for, at der er behov for at sport og bevægelse i de kristne fællesskaber bliver anset som legitim og for nogen vigtig måde at være sammen med Gud på.

4. Diskussion af fordele og ulemper ved sport i kristne fællesskaber

På baggrund af ovenstående vil jeg i det følgende diskutere fordele og ulemper ved at anvende sport i de kristne fællesskaber, hvor jeg desuden vil inddrage pointer fra artikler omhandlende sport og tro.

³³ Bilag 2

4.1 Lav dørtærskel eller subkultur

I afsnit 3.1 ses det hvordan sporten i de kristne fællesskaber rummer en mulighed for at flere kan være med, og på den måde kan man argumentere for, at sport i de kristne fællesskaber bidrager til en lav dørtærskel, så flere kan få et møde med Gud gennem det kristne fællesskab. Dette ses også i artiklen 'Sport ledte Andrea til kristent fællesskab' fra LMU, hvor en 22-årig pige bliver interviewet omkring hendes møde med det kristne fællesskab. Hun blev inviteret med til LMU sport på Bornholm og fik derigennem et møde med det kristne fællesskab. Her fortæller hun "Det er jo ikke sådan, at du som ny bliver slået oven i hovedet med Bibelen. Man får kristendommen ind på en stille og rolig måde," siger hun³⁴. Dette underbygger Rasmus' pointe fra afsnit 3.1 med, at sport i det kristne fællesskab kan have en missionerende betydning.

På den anden side kommer det også til udtryk med den kristne fodboldklub, at der er en risiko for, at det at anvende sport i kristne fællesskaber gør, at man som kristen kan komme til at trække sig fra fællesskab med mennesker der ikke er kristne, og på den måde kan sport i de kristne fællesskaber bidrage til at fællesskaberne bliver en subkultur. Det var dog ikke det der skete, da Indre Missions Ungdomsarbejde i 1880'erne havde fokus på et bredt program inkluderende en del sport. Her gjorde sporten og aktiviteterne det attraktivt for andre at komme med i det kristne fællesskab, hvor Jesus havde en central plads samtidig med der blev dyrket sport. Derfor kan man overveje om bruddet mellem IM og KFUM & KFUK bevirkede, at der i kristne organisationer som Indre Mission kom en mistænksomhed overfor sportslige aktiviteter, og sport derfor ikke anset som en "rigtig" måde at være sammen med Gud på, men som noget der kunne tage fokus fra Gud. Samtidig med at bruddet bevirkede, at det forkyndende element flere steder i KFUM & KFUK forsvandt til fordel for sporten³⁵.

Derfor kan man argumentere for at den forening af tro og sport som eksempelvis finder sted i den kristne fodboldklub, i KRIK og til IMUs nye volleyarrangement Heartbeat ikke skal ses som subkulturer, men som en måde at skabe fællesskab på. Her kan de som er kristne blive styrket i troen og få stærkere relationer i det kristne fællesskab, samtidig med at unge der ikke er kirkevante, får en let indgangsvinkel, hvor de som Andrea kan få kristendommen ind på en stille og rolig måde i tråd med Birgitte Kjærs trappe, der viser at repræsentation er første trin i troen. På den baggrund

³⁴ Borup Ravnborg, Karin 2018

³⁵ Bilag 1

kan man på en side se at sport i de kristne fællesskaber kan være med til at skabe en lav dørtærskel i de kristne fællesskaber, samtidig med der på den anden side er en risiko for at de kristne fællesskaber med en subkultur, hvortil det er afgørende at troen og sporten bliver forenet, samtidig med der en åbenhed i fællesskabet overfor mennesker, der endnu ikke har lært Jesus at kende.

4.2 Styrkelse eller svækkelse af troen

Da anvendelse af sport i de kristne fællesskaber kan være med til at skabe en indgangsvinkel til de kristne fællesskaber for mennesker, der endnu ikke kender Jesus, er det relevant at overveje om sporten kun er værdifuldt i kristne fællesskaber af missionale årsager, eller om sporten kan være trosstærkende.

Her siger Rasmus:

”Jeg synes sport er utroligt vigtigt i kristne fællesskaber. Dermed ikke sagt at fællesskaber uden sport er dårlige, men jeg tror at sport kan noget som næsten intet andet kan. Det kan skabe tættere bånd mellem deltagerne, det kan inkludere nye i fællesskaberne, det kan give et billede af at man kan være kristen på mange måder. Selvom man ikke synes det fedeste er at bruge en hel aften på at nørde en enkelt sætning fra Romerbrevet kan man sagtens være kristen og man kan sagtens passe ind. Bredden i kristenlivet bliver highlightet gennem sport i de kristne fællesskaber”³⁶.

Deri understreger han, at fællesskaber uden sport ikke er dårlige, men at sport i kristne fællesskaber kan styrke troen på forskellige måder. Både ved at det skaber et tættere bånd blandt deltagerne og samtidig giver en oplevelse af, at man kan være kristen på forskellige måder. Dermed kan man argumentere for at sporten kan være med til at styrke det kristne fællesskab og dermed også troen hos dem, der ellers kunne føle sig forkerte i fællesskabet. Dette underbygges af Sofies erfaring af, hvordan den holistiske tilgang i KRIK, hvor sport og tro kombineres, gør at hun eksempelvis bedre husker en andagt.

I artiklen ”At danse virkeligheden” fortæller en 20-årig pige fra USA, hvordan hun danser og derigennem oplever en glæde over at bruge kroppen som den er skabt til, hvilket styrker hendes tro. Her siger hun ”jeg tror på, at jeg er krop og ånd, og at man ikke kan skille de to ad. Det, jeg gør med

³⁶ Bilag 1

min krop, gør jeg med min ånd, men det jeg gør med min ånd, gør jeg også med min krop”³⁷. Dette er i tråd med afsnit 2.1 om kroppen i bibelsk perspektiv, hvor det blev tydeligt at kroppen er skabt af Gud, og at Jesus var et menneske med en krop. Derfor er det ifølge Leif Andersen en nødvendighed at kroppen og ånden ikke bliver spaltet, og han mener, at det burde være umuligt med kropfjendskhed i kirken, fordi Gud netop blev menneske med krop. På den baggrund kan man argumentere for at sport og bevægelse i kristne fællesskaber kan styrke troen, hvilket ydermere bliver understøttet af Wiegaards teori om læring gennem bevægelse.

Teolog Børge Haahr Andersen pointerer i en artikel om kroppen som et tempel, at motion er en måde at passe på det sted, hvor Gud har sin bolig – nemlig vores kroppe. Her skriver han:

”I sin nuværende form er vores krop kun halvskaldet, blegfed og særdeles skrøbelig udgave af den fuldendte krop, som vi skal have i evigheden. Men det ændrer ikke ved, at Gud har tænkt på en evig fremtid for det sølle skrog, som vi slæber rundt på. Når det er tilfældet, så skal vi tage vare på vores krop, sådan som vi tager vare på alt andet værdifuldt og enestående, som Gud har skabt. Det betyder, at vi skal leve sundt, dyrke motion og undgå de sundhedsskadelige vaner, der på langt sigt skader vores helbred”³⁸.

At passe på sin krop gennem sport er dermed ifølge Haahr Andersen en måde at gøre Guds vilje og passe på hans tempel. Derfor kan man argumentere for, at sport kan være en måde at styrke troen på, hvormed sportsdelen også har et indholdsmæssig vigtigt aspekt.

På den anden side nævner både Sofie, Søren og Rasmus, at der med sport i kristne fællesskaber er en risiko for, at det bliver sporten man samles om, og at Jesus fjernes fra centrum, og i stedet bliver erstattet med sport. Desuden peger Rasmus også på, at konkurrenceorienteret sport i kristne fællesskaber kan sætte mange følelser i spil og være med til at skabe dårlig stemning. Dette rummer en risiko for, at hvis ikke dette bliver håndteret ordentligt kan nogen få en dårlig oplevelse med det kristne fællesskab, som modsat hensigten kan få folk til at trække sig fra fællesskabet, og muligvis blive til en svækkelse af troen³⁹.

Der understreger Haahr Andersen også, at det kristne menneskesyn ikke er det samme som moderne sundhedsapostle, og at det er vigtigt at acceptere de begrænsninger og ufuldkommenheden, som

³⁷ Kappelgaard, Dorte 2005

³⁸ Haahr Andersen, Børge 2007 s. 14

³⁹ Bilag 1

vores kroppe kommer til at have før den nye jord. Desuden påpeger han også, at det er vigtigt at sporten ikke bliver til vores identitet eller kommer til at præge vores værdi, hvilket er i tråd med Rasmus' pointering af, at sport i kristne fællesskaber kan blive konkurrencepræget på en måde, så det bliver svækkende⁴⁰.

Der er derfor risici for at sport i kristne fællesskaber kan svække troen, hvis det bliver samlingspunktet eller hvis ikke de mange følelser i sport efterfølgende bliver håndteret ordentligt. Endvidere er det en risiko, hvis sporten bliver vores primære identitet eller hvis vores syn på menneskets værdi kommer til at afhænge af, hvor god man er til en sport eller hvor sund man er. På den anden side er der mange muligheder for, at sporten kan styrke tro ved dels at bidrage til en styrkelse af relationerne i fællesskabet, dels at sporten vidner om, at vi er skabt med krop af Gud, og at kroppen er Guds tempel, som vi kan passe på gennem motion. Desuden kan bevægelse kan være med til at give læring og erfaringer med Gud, der huskes på en anden måde end hvis man kun bruger høresansen.

4.3 Delkonklusion

Der er fordele på forskellige niveauer ved at anvende sport i kristne fællesskaber, hvor det ene niveau handler om, at sporten kan være med til at gøre de kristne fællesskaber lettere tilgængeligt, og dermed have missionale fordele. Det andet niveau handler om, at sport i kristne fællesskaber kan være med til at styrke troen. Det kan det både fordi det kan styrke relationerne mellem dem der deltager i aktiviteterne, men også fordi det er med til at underbygge oplevelsen af, at kroppen er skabt og villet af Gud, og det giver mulighed for læring der huskes bedre gennem bevægelse. Sport i kristne fællesskaber rummer dog også flere risici, hvilket man kan argumentere for er ulemper. Den ene risiko er, at sporten tager fokus fra Jesus, og bliver samlingspunktet i stedet, og den anden risiko er, at det kan skabe udfordringer i fællesskabet eller påvirke identitetsopfattelsen. På baggrund af dette kan man konkludere, at sport i kristne fællesskaber på mange måder er positivt, men rummer nogle risici, som er vigtige at være opmærksomme på.

⁴⁰ Haahr Andersen, Børge 2007 s. 14

5. Konklusion

I denne opgave har jeg undersøgt forholdet mellem krop, sport og tro med særligt fokus på kroppen og sportens rolle i forhold til tro, og hvordan sport kan bruges missionalt i kristne fællesskaber. Det er i opgaven blevet tydeliggjort gennem relevante bibelvers og pointer fra Leif Andersen og Charlotte Willer, at der er en tydelig sammenhæng mellem krop og ånd. En spaltning af krop og ånd kan medføre enten kropfjendskhed eller kropsfiksering, hvorimod et holistisk perspektiv på os som mennesker er både bibelsk og sundt. Samtidig blev det understreget, at vi er skabt med en krop, og at vi med kroppen også lærer, hvormed det kan være relevant at inddrage sport eller anden form for bevægelse i kristne fællesskaber for at kommunikere det glædelige budskab som evangeliet er.

På baggrund af de tre interviews kunne det konkluderes, at sporten for mange er en let indgangsvinkel for nye, selvom der er en risiko for, at det blot bliver kristne, der isolerer sig fra omverdenen, eller at sporten bliver samlingspunktet for fællesskabet. For at sporten kan bruges missionalt i kristne fællesskaber er det derfor vigtigt at have fokus på at være åben og inviterende overfor mennesker, der ikke nødvendigvis er kristne, og samtidig fastholde en holistisk tilgang, så evangeliet om Jesus bliver forkyndt og forbliver samlingspunktet. Sporten bruges allerede missionalt og som trosopbyggende elementer i både IMU, KRIK og andre initiativer som en kristen fodboldklub, men sammenlignet med Norge er der klart større potentiale for sportsaktiviteter i Danmark med en tydelig forkyndende profil.

6. Litteraturliste

6.1 Bøger

Andersen, L. (2015). *Kroppen og ånden – sjælesorgens basis*. Lohse

Hjort Pedersen, C. (2007). *Barnetro og voksentro*. Kristent Pædagogisk Institut

Larsen, K.E. (2022) *Kirkeretninger i Danmark – kristendommens veje fra oplysningstid til nutid*.

Kristeligt Dagblads Forlag

Wiegaard, L. (2019), Gravesen, D. red. *Pædagogik – introduktion til pædagogens grundfaglighed*.

Hans Reitzels Forlag

Kjær, B. (2007), *Giv børnene det bedste*. Logos Media

6.2 Artikler

Borup, K. (2018). *Sport ledte Andrea til tro*. Hentet fra

<https://dlim.dk/personligt/sport-ledte-andrea-til-kristent-faellesskab> d. 24-02-2024

Kappelgaard, D. (2005). *At danse virkeligheden*. Til Tro

Andersen, L. (2005) *Kropskultur*. Til Tro

Haahr Andersen, B. (2007) *Kroppen som tempel*. Til Tro

6.3 Podcast

Willer, C. (2023). *Ånd, krop og sjæl*. Stille Stunder. Hentet fra Spotify d. 24-02-2024

Willer, C. (2023). *Kirken har været/er kropsforskrækket*. Stille Stunder. Hentet fra Spotify d. 24-02-2024

6.4 Hjemmesider

KRIK Danmark <https://www.krikdanmark.dk> Besøgt senest d. 24-02-2024

Bilag 1 Interview med ungdomskonsulent i IMU (Rasmus)

1. Hvordan fylder sport i IMU-fællesskaberne og for IMU'erne i dag?

IMU foreningerne rundt om i landet har et meget blandet fokus på sport lokalt. Nogen arrangerer forskellig sport en gang i ugen, andre en gang i måneden osv. Jeg ved endda at man på tværs af forskellige IMU/LMU og andre foreninger arrangerer noget sammen for at man derigennem er flere, nogen steder. Aktiviteterne kan være alt fra hockey som de f.eks gør i Videbæk til badminton og volleyball som de nogle gange gør i Silkeborg. Fordi det er ret nemt at låne haller lokalt er der rig mulighed for at gøre noget, i hvert fald i nogle regioner. Der er dog også mange steder hvor sport ikke fylder så meget.

Alt det ovenstående er noget som IMU'ere lokalt planlægger og afholder selv, men der er også eksempler på hvor vi IMU konsulenter kommer ind og hjælper lidt med nogle ting. Det kunne være i Region Nord hvor de årligt har en sportsdag i regionen. Derudover henviser vi også nogle gange til andre events f.eks. disk golf på Børkop eller e-sports events hvor vi selv har haft nogle aktive ansatte der har arbejdet med det.

Sidst skal nævnes events hvor vi ansatte er meget på som Heartbeat der er et volleyball event som ligger i oktober hvert år. Det er lidt større og derfor er jeg som ansat med til at være tovholder på projektet. Det går kort sagt ud på at vi holder et volleyball stævne og samtidig har tro på dagsordenen med forskellige talere der kommer ud og holder forkyndende møder om aftenen til stævnet.

2. Hvad er tankerne bag 'Heartbeat'?

Visionen bag Heartbeat er egentligt flere ting. For det første er det enormt kropsligt at være kristen. Vi er kristne med krop, sjæl og sind. Så at holde kroppen ude af alle vores aktiviteter giver ikke rigtig mening. Desuden er vi rigtig mange i kirken som har brug for at bevæge os og hvor det at sidde stille ikke altid er det fedeste. For det andet så er visionen at forene det at høre om Gud og samtidig få bevæget os og konkurrere. For det tredje så er sport utroligt inkluderende. Alle kan være med til at dyrke sport og derfor kan det blive en fed og nem indgang fra folk der ikke kender så mange. Så der er klart også et missionerende mål med Heartbeat.

3. Hvilke fordele og ulemper ser du ved at have sport i kristne fællesskaber?

Mange af de fordele som sport kan have i kristne fællesskaber er nævnt i Heartbeats vision, men for at sige det kort så har det nogle missionerende fordele fordi alle kan være med. Det er altså en nem indgang i det kristne fællesskab, hvor man derigennem kan lære folk fra fællesskabet at kende. Aktivitet med hinanden skaber relation som samtale ikke altid kan, så derfor er det en god måde at komme tættere på hinanden i et eksisterende fællesskab også. Som kristne er vi både krop, sjæl og sind, og derfor er sport fantastisk at have i et kristent fællesskab. Sport taler til andre typer af mennesker end stillesiddende møder kan gøre og derfor kan sport være en fordel.

Ulemperne ved sport kan være lidt forskellige ting. Som ved mange andre gode ting kan det tage overhånd med mængden. Hvis man i et kristent fællesskab glemmer hvorfor man mødes og kun mødes for at dyrke sport, kan der være en lille fare for at Gud glider helt ud af fællesskabets tanker. Det er måske meget skarpt sagt, men det er desværre det som er sket nogle steder med KFUM og KFUK hvis du spørger mig.

Fordi sport kan være meget konkurrencepræget, er der også mange følelser på spil når man dyrker det. Der kan komme nogle diskussioner eller dårlig stemning hvis man ikke finder balancen i det.

Samtidig kan man komme til at ekskludere folk hvis der f.eks. er stor kompetencemæssig niveauforskel på deltagerne i det sport man dyrker. De sidste par eksempler er måske meget situationsbestemte, men nævner dem alligevel da jeg selv har oplevet de eksempler i praksis.

4. Synes du det er vigtigt med sport og bevægelse i kristne fællesskaber? Hvorfor / hvorfor ikke?

Jeg synes sport er utroligt vigtigt i kristne fællesskaber. Dermed ikke sagt at fællesskaber uden sport er dårlige, men jeg tror at sport kan noget som næsten intet andet kan. Det kan skabe tættere bånd mellem deltagerne, det kan inkludere nye i fællesskaberne, det kan give et billede af at man kan være kristen på mange måder. Selvom man ikke synes det fedeste er at bruge en hel aften på at nørde en enkelt sætning fra Romerbrevet kan man sagtens være kristen og man kan sagtens passe ind. Bredden i kristenlivet bliver highlightet gennem sport i de kristne fællesskaber.

5. Hvordan kunne du drømme om, at sport og bevægelse så ud i kristne fællesskaber?

Drømmen kunne være at der er plads til alle typer af forskellige mennesker i de kristne fællesskaber. Det betyder at sport er en del af alle kristne fællesskaber på lige fod med diakoni, gademission og forkyndende møder. At vi kunne mødes på tværs af kristne fællesskaber og dyrke relation og fællesskab på tværs gennem sport og forkyndelse. At vi kunne invitere andre mennesker ind i fællesskaberne gennem sportsdage og arrangementer. Om det er ugentlige eller månedlige møder, om det er badminton eller fodbold er ikke det vigtigste, men at det har en plads kunne være en drøm. Vi skal kunne se at kristenlivet også inkluderer kroppen og at vi er skabt til at bruge den.

Bilag 2 Interview med et aktivt medlem i en kristen fodboldklub (Søren)

1. Hvad har sport / fodbold betydet for dig, og for dit trosliv?

Sport, som jo mest af alt har været fodbold, har betydet meget for mig siden jeg var 4 år. Jeg tænker, at jeg i de første mange år har spillet, fordi jeg synes det var sjovt og fordi jeg fik en masse gode venner på de forskellige hold, som jeg spillede på. Med tiden blev det mere og mere seriøst, hvilket også betød at flere og flere af mine venner stoppede. Jeg har dog altid fortsat (indtil for et par år siden) med at spille meget og prioritere det meget. Jeg tænker ofte over, hvorfor jeg ikke stopper og aldrig har været stoppet. Måske det bare er en så stor del af mig og betyder så meget for mig, at jeg ikke kan have en hverdag uden? Jeg ved det ikke, fordi jeg ikke har prøvet.

Fodbolten, som jo i sig selv er en sport og en måde at bevæge sig på, har jeg takket Gud for, at jeg har en krop og et sind der nyder at dyrke sporten. Der er noget enormt frigivende og frisættende ved at spille den sport. Når det så er sagt, så har mit trosliv i mange tider været udfordret af en kultur i fodboldverdenen, som har handlet meget om druk osv. Jeg har altid tænkt, at jeg skulle forsøge at vise Jesus gennem min måde at bære på i fodboldverdenen, men uden at stå på ølkassen. Omvendt så har jeg altid haft en enorm lyst til at søge Gud gennem lovsang og bøn i forbindelse med kampe, træninger og svære tider. På den måde kan man sige, at sporten har været udfordrende, men med mulighed for at søge tryghed hos Gud. Nu spiller jeg i en kristen fodboldklub og det er det helt rigtige. Her føler jeg mig som en af de andre, hvor tro og sporten forenes så smukt

2. Hvad er tankerne bag 'B1960'? Og hvad har det betydet for dig at spille fodbold der?

Jeg kan ikke 100% sige, hvad den originale tanke med holdet var udover at det altid har heddet 'Jesus-holdet'. Det synes jeg siger det meget godt. Det er nok det eneste i Danmark (omend der er et lignende hold i Jylland). Nu er tankerne, at have et fodboldhold, som udadtil er et kristent

fodboldhold - godt nok forklædt i en anden klubs navn (B1960). Det betyder enormt meget for mig. Som tidligere skrevet, så har det ikke altid været nemt at være kristen i tidligere ikke-kristne klubber. Jeg har altid haft det godt de andre steder, men der har manglet en dimension - troen. Og nogle at dele den med. Jeg elsker at være en del af det, sammen med de andre og jeg ser bestemt ikke frem til den dag det er slut.

3. Hvilke fordele og ulemper ser du ved at have sport i kristne fællesskaber?

Fordele: Jeg ser nogle klare fordele i, at sporten kan forene interesser hos mange forskellige mennesker. Uanset hvilken sport det er. Det kan skabe en form for fælles tredje, hvor vi er sammen om noget og hvor vi kan lære hinanden bedre at kende. I vores tilfælde i 1960 betyder kombinationen at vi ligner hinanden og forstår hinanden rigtig godt og det er meget friggivende.

Ulemper: nogle ville måske argumentere for, at sporten kan være noget, der bringer vores fokus væk fra Gud. Og til en vis grad kan sporten måske bringer sider frem i os, som måske ikke er så forenelige med Jesus. Det er nogle punkter jeg godt kan lide at tænke over.

4. Synes du det er vigtigt med sport og bevægelse i kristne fællesskaber? Hvorfor / hvorfor ikke? Hmm, ja hvis det bidrager til glæde og lyst til at forblive i fællesskabet ved at skabe forbindelser og relationer i fællesskabet, så jeg bestemt at det kan være vigtigt, men der er jeg nok også farvet.

5. Hvordan kunne du drømme om, at sport og bevægelse så ud i kristne fællesskaber?

Jeg kunne godt drømme om, at når kirken om søndagen er slut og alle har spist frokost sammen, så vil der være mulighed for at dyrke lidt sport og bevægelse sammen efterfølgende. Det tror jeg ville have potentiale til at skabe lyst og motivation for at være en del af det kristne fællesskab.

Bilag 3 Interview med bestyrelsesmedlem i KRIK (Sofie)

1. Hvorfor er du engageret i KRIK?

Jeg synes, at det er et virkelig vigtigt fokusområde. Der findes mange andre gode og spændende kristne fællesskaber, men i mine øjne er KRIK unikt. Det kan noget andet, og det vil jeg gerne bakke op om og være en del af.

2. Hvad er tankerne bag KRIK? Og hvilken betydning tror du det har for dem der bruger det?

KRIK's vision er trosglæde, idrætsglæde og livsglæde, så det er de grundelementer, vi forsøger at få til at skinne igennem de arrangementer, der bliver arrangeret af KRIK. Jeg synes selv, at det siger meget, at "glæde" er hægte på alle tre ord. Det handler ikke bare om tro, idræt og liv, men det er en glæde i netop de tre dele, vi ønsker at være med til at skabe. For mig er det vigtigt, at der ikke er et krav om et bestemt "niveau" inden for de tre dele, for at man kan være en del af KRIK. Der er intet krav om, at du skal være et bestemt sted i din tro, ligesom der ikke er noget krav om, at du skal have et bestemt niveau i forhold til idræt. Jeg håber, at folk allerede nu oplever, at netop de her tre dele skinner igennem i KRIK, og at det er noget, der fortsat må komme til at skinne igennem.

3. Hvilke fordele og ulemper ser du ved at have sport / bevægelse i kristne fællesskaber?

En fordel er, at konceptet bag KRIK på nogle måder tiltaler en lidt anden målgruppe, end mange andre kristne fællesskaber gør.

I et kristent fællesskab kan det ofte handle om at lytte til en taler eller at læse i Bibelen sammen og dernæst diskutere. Jeg tror, at det er godt og vigtigt at gøre, men jeg tror også, at det for nogle kan

være svært. At man kan føle, at man skal have svarene klar for at kunne passe ind. I KRIK oplever jeg, at dørtærsklen er lav, og at der er højt til loftet. Jeg har gang på gang oplevet, at mennesker, som ikke har en personlig relation til kirken, eller som måske har haft for mange år siden men ikke længere, deltager på vores aktiviteter. For mig er det noget af det største. At mennesker i det hele taget har modet til at deltage i aktiviteterne, og at de dernæst føler sig set og velkommen

- En ulempe kan selvfølgelig være, hvis sporten tager det fulde fokus, så det udelukkende er det, det handler om. At det "kristne" bliver pakket væk. Her er min erfaring fra KRIK dog, at troen sagtens kan være en del af de sportslige aktiviteter, men at det er et aktivt valg, som man skal have fokus på, for at det ikke bare forsvinder. Jeg husker fx på en KRIK-skitur, hvor en deltager til en morgenandagt talte ud fra Salme 51: "vask mig hvidere end sne". Dernæst tog vi ud på løjperne og oplevede, hvor hvidt og rent sne faktisk er. Det blev stort for mig, og det er sådan nogle ord, som både kommer ind gennem ørerne, øjnene og kroppen, som bliver ved med at leve i mig.

4. Synes du, at det er vigtigt med sport og bevægelse i kristne fællesskaber? Hvorfor / hvorfor ikke? Ja, det tænker jeg, og jeg tænker, at begrundelsen ligger meget i det foregående og nedenstående svar.

5. Hvordan kunne du drømme om, at sport og bevægelse så ud i kristne fællesskaber? Først og fremmest er det en drøm, at ingen skal føle sig forkerte, selvom de ikke er så meget til de "klassiske", stillesiddende kirkearrangementer. At det ikke er det, der bliver opfattet som "det rigtige", og så må man finde andre muligheder, hvis man ikke er til det. Det kunne jo kalde på, at sport og bevægelse fik en meget større plads i det, der bliver betragtet som "det almindelige". At det ikke er det eneste "rigtige" at sidde stille på en stol, når man er sammen med Gud, men at man ligeså vel kan møde i og gennem bevægelse.